

ภาคผนวก ก

ร้อยละของคะแนนอัตโนมัตินักต้นและคุณภาพชีวิตรายข้อ

ตารางที่ 1 ร้อยละของคะแนนอัตมโนทัศน์รายข้อที่กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบ

อัตมโนทัศน์	ไม่เป็นจริงเลย	เป็นจริงเล็กน้อย	เป็นจริงครึ่งหนึ่ง	เป็นจริงส่วนมาก	เป็นจริงมากที่สุด
ด้านร่างกาย					
1. ท่านน่าจะมีร่างกายแข็งแรงกว่าที่เป็นอยู่ในขณะนี้	11.1	7.4	25.9	27.8	27.8
2. ท่านยังมีร่างกายแข็งแรงแม้ว่าจะเป็นโรคเรื้อนก็ตาม	11.1	11.1	27.8	31.5	18.5
3. ท่านรู้สึกว่าคุณงามในรูปร่างและหน้าตาของท่านลดลงเมื่อตนเองเป็นโรคเรื้อน	16.7	16.7	18.5	7.4	40.7
4. แม้ว่าท่านจะมีโรคประจำตัวอยู่บ้าง ท่านก็รู้สึกว่ามีความสุขสบายดี	20.4	18.8	18.5	25.9	20.4
5. ท่านรู้สึกคับข้องใจเมื่อทราบว่าเป็นโรคเรื้อน และไม่สามารถมีกิจกรรมทางเพศได้ เช่นเดียวกับคนปกติ	16.7	9.3	22.2	14.8	37.0
6. ท่านรู้สึกรำคาญตนเอง เมื่อท่านทำงานต่าง ๆ ได้น้อยลง	29.6	13.0	13.0	18.5	25.9
7. ท่านสามารถดูแลตนเองได้ ไม่ว่าจะอยู่ในสถานการณ์ใด ๆ	13.0	3.7	5.6	29.6	48.1
8. ท่านระมัดระวังเกี่ยวกับสุขภาพของตนเองเป็นอย่างดี	3.7	5.6	7.4	35.2	48.1
9. ท่านไม่อ้วนหรือผอมจนเกินไป	14.8	5.6	29.6	25.9	24.1
ด้านจิตใจ					
10. ท่านชอบทำงานมากกว่าอยู่ว่าง ๆ	3.7	5.6	20.4	29.6	40.7
11. ท่านมีความภูมิใจในการดำรงชีวิตที่ท่านมาเป็นอย่างยิ่ง	1.9	9.3	25.9	27.8	35.1

อัตรโนทัศน์	ไม่เป็น จริงเลย	เป็น จริงเล็กน้อย	เป็นจริง ครึ่งหนึ่ง	เป็นจริง ส่วนมาก	เป็นจริง มากที่สุด
12. ท่านเป็นคนที่มีความสุข เมื่อเปรียบเทียบกับผู้ป่วยโรคเรื้อนคนอื่น	14.8	14.8	25.9	22.3	22.2
13. ท่านรู้สึกว่าคุณเองเป็นคนไร้ค่า	46.3	22.2	-	16.7	14.8
14. ท่านสามารถให้อภัยได้ หากมีผู้กล่าวถึงท่านในแง่ร้าย	3.7	9.3	29.6	27.8	29.6
15. เมื่อทราบว่ามีการกระทำบางอย่างของท่านเป็นการทำร้ายจิตใจผู้อื่น ท่านรู้สึกเสียใจเป็นอย่างยิ่ง	9.3	3.7	14.8	25.9	46.3
16. ท่านรู้สึกสะเทือนใจ น้อยใจง่าย	16.7	20.4	25.9	14.8	22.2
17. ท่านคิดว่าตนเองเป็นคนกล้าแสดงออก	13.0	24.1	33.3	11.1	18.5
18. ท่านเป็นผู้ที่ยอมรับความจริงเสมอ	3.7	3.7	14.8	35.2	42.6
19. ท่านยินดีที่เห็นผู้อื่นประสบความสำเร็จ แม้ว่าตนเองจะทำได้ไม่เช่นนั้น	3.7	1.9	18.5	31.5	44.5
20. ท่านเป็นผู้ที่มีประโยชน์ต่อครอบครัวหรือสังคม	5.6	1.9	18.5	40.7	33.3
21. ท่านพอใจในการปฏิบัติศาสนกิจตามความศรัทธาของท่านแล้ว	7.4	5.6	20.4	37.0	29.6
22. ท่านรู้สึกว่าการตัดสินใจของท่านไม่แน่นอนเหมือนเมื่อก่อน	13.0	14.8	31.5	16.7	24.1
23. ท่านพอใจกับความเป็นอยู่ในขณะนี้	14.8	7.4	33.3	18.6	25.9
24. ท่านรู้สึกกังวลใจเมื่อทราบว่าท่านเป็นโรคเรื้อน	9.3	16.7	11.0	22.2	40.7
25. ท่านรู้สึกว่าการอยู่อย่างโดดเดี่ยวเป็นชีวิตที่น่าอยู่	57.4	18.5	7.4	7.4	9.3
26. ท่านพอใจในความสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัวของท่าน	3.7	7.4	7.4	24.1	57.4
อัตรโนทัศน์	ไม่เป็น	เป็น	เป็นจริง	เป็นจริง	เป็นจริง

	จริงเลย	จริงเล็กน้อย	ครึ่งหนึ่ง	ส่วนมาก	มากที่สุด
<u>ด้านสังคม</u>					
27. ท่านให้ความช่วยเหลือแก่ผู้อื่นเสมอ	1.9	5.6	33.3	25.9	33.3
28. ท่านรู้สึกว่บุตรหลาน หรือผู้ใกล้ชิด ปล่อยให้ท่านอยู่ตามลำพัง	64.8	13.0	13.0	5.6	3.6
29. การตัดสินใจของท่านมักไม่เป็นที่ ยอมรับของกลุ่ม หรือครอบครัว	33.3	20.4	18.5	16.7	11.1
30. สมาชิกในครอบครัวยกย่อง และให้ ความเคารพท่านอย่างสม่ำเสมอ	3.7	14.8	20.4	27.8	33.3
31. ท่านเป็นคนซื่อสัตย์กับทุก ๆ คน	-	-	20.4	33.3	46.3
32. สมาชิกในครอบครัวปรึกษาหารือปัญหา ต่าง ๆ กับท่านเสมอ	1.9	9.3	18.5	33.3	37.0
33. เมื่ออยู่ในสังคมท่านควบคุมมารยาทของ ท่านตลอดเวลา	1.9	7.4	22.2	27.8	40.7
34. ท่านจริงใจต่อเพื่อน และไม่หวังผลตอบแทน จากเพื่อนทุกคน	3.7	1.9	11.1	37.0	46.3
35. ท่านไปเยี่ยมผู้มีพระคุณต่อท่านเสมอ	-	11.1	22.2	24.1	42.6
36. ท่านรู้สึกลำบากใจที่จะพูดกับคนแปลก หน้า	22.2	7.4	18.5	24.1	27.8
37. ท่านคิดว่าตนเองเป็นภาระต่อครอบครัว หรือสังคม	13.0	13.0	22.2	14.8	37.0
38. ทุกคนที่ท่านรู้จักล้วนแต่มีความดี	3.7	3.7	29.6	35.2	27.8
39. ทุกครั้งที่มึปัญหาท่านตัดสินใจด้วยการ นึกถึงความเสียสละและประโยชน์ของส่วน รวม	3.7	5.6	25.9	31.5	33.3

ตารางที่ 2 ร้อยละของคะแนนคุณภาพชีวิตรายข้อที่กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบ

คุณภาพชีวิต	ไม่เลย /แย่มาก	เล็กน้อย /แย่	ปานกลาง	มาก /ดี	มากที่สุด /ดี
ด้านสุขภาพ					
1. การเจ็บปวดตามร่างกาย เช่นปวดหัว ปวด ท้อง ปวดตามตัว ทำให้ท่านไม่สามารถทำในสิ่ง ต่างๆ ในแต่ละวันใหม่	13.0	16.7	33.3	27.8	9.2
2. ท่านมีกำลังเพียงพอที่จะทำสิ่งต่าง ๆ ในแต่ละ วันใหม่	3.7	11.1	35.2	24.1	25.9
3. ท่านพอใจกับการนอนหลับของท่านมากน้อย เพียงใด	3.7	9.3	25.1	24.1	27.8
4. ท่านรู้สึกพอใจมากน้อยแค่ไหนที่สามารถทำ อะไร ๆ ผ่านไปได้แต่ละวัน	-	11.1	26.7	26.9	29.3
5. ท่านจำเป็นต้องไปรับการรักษาพยาบาลมาก น้อยเพียงใด เพื่อจะทำงานหรือมีชีวิตอยู่ไปได้ใน แต่ละวัน	35.1	18.5	20.4	9.3	16.7
6. ท่านสามารถไปไหนมาไหนด้วยตนเองได้ดี เพียงใด	-	7.4	9.3	40.7	42.6
7. ท่านพอใจกับความสามารถในการทำงานได้ อย่างที่เคยทำมาากน้อยเพียงใด	-	11.2	40.7	33.3	14.8
ด้านจิตใจ					
8. ท่านยอมรับรูปร่างหน้าตาของตัวเองได้ไหม	5.6	7.4	35.2	35.2	16.6
9. ท่านรู้สึกพึงพอใจในชีวิตมากน้อยเพียงใด (ความสุข ความสงบ ความสมหวัง)	-	7.4	48.1	18.5	26.0
10. ท่านมีสมาธิในการทำงานต่าง ๆ ดีเพียงใด	1.9	-	48.1	37.0	13.0
11. ท่านรู้สึกพอใจในตนเองมากน้อยแค่ไหน	1.9	11.1	44.4	29.6	13.0
คุณภาพชีวิต	ไม่เลย /แย่มาก	เล็กน้อย /แย่	ปานกลาง	มาก /ดี	มากที่สุด /ดี
12. ท่านรู้สึกว่าชีวิตของท่านมีความหมายมาก	1.9	13.0	37.0	33.3	14.8

น้อยแค่ไหน

13. ท่านมีความรู้สึกไม่ดี เช่น รู้สึกหงา เศร้า หด - 1.9 29.6 33.3 35.2

หู่ ตื่นหว้ง วิดก กังวล บ่อยแค่ไหน

ด้านสังคม

14. ท่านพอใจต่อการผูกมิตรหรือเข้ากับคนอื่น 1.9 11.1 29.6 37.0 20.4
 อย่างที่ผ่านมาแค่ไหน

15. ท่านพอใจกับการช่วยเหลือที่เคยได้รับจาก - 11.1 29.6 37.0 22.3
 เพื่อน ๆ แค่ไหน

16. ท่านพอใจในชีวิตทางเพศของท่านแค่ไหน ? (5.6 22.2 24.3 14.8 11.1
 ชีวิตทางเพศ หมายถึงเมื่อเกิดความรู้สึกทางเพศ
 ขึ้นแล้ว ท่านมีวิธีการทำให้ผ่อนคลายได้รวม
 ไปถึงการช่วยตัวเอง หรือมีเพศสัมพันธ์)

ด้านสิ่งแวดล้อม

17. ท่านรู้สึกว่าชีวิตมีความมั่นคง ปลอดภัย ดีไหม 9.3 7.4 37.0 33.3 13.0
 ในแต่ละวัน

18. ท่านพอใจกับสภาพบ้านเรือนที่อยู่ตอนนี้มาก 7.4 7.4 24.1 25.9 35.2
 น้อยเพียงใด

19. ท่านมีเงินพอใช้จ่ายตามความจำเป็นมากน้อย 9.3 31.5 53.7 3.7 1.8
 เพียงใด

20. ท่านพอใจที่สามารถไปใช้บริการ - 14.8 18.5 35.2 31.5
 สาธารณสุขได้ตามความจำเป็นเพียงใด

21. ท่านได้รู้เรื่องราวข่าวสารที่จำเป็นในชีวิตแต่ละ 3.7 14.8 48.1 22.2 11.2
 วันมากน้อยเพียงใด

22. ท่านมีโอกาสได้พักผ่อนคลายเครียดมากน้อย 1.9 24.1 44.1 22.2 7.7
 เพียงใด

23. สภาพแวดล้อมดีต่อสุขภาพของท่านมากน้อย 1.9 3.7 40.7 35.2 18.5
 เพียงใด

คุณภาพชีวิต	ไม่เคย /แย่มาก	เล็กน้อย /แย่	ปานกลาง	มาก /ดี	มากที่สุด /ดี
24. ท่านพอใจกับการเดินทางไปไหนมาไหนของท่าน (หมายถึงการคมนาคม) มากน้อยเพียงใด	1.9	13.0	37.0	33.3	14.8
<u>ชีวิตและสุขภาพโดยรวม</u>					
25. ท่านพอใจกับสุขภาพของท่านในตอนนี้เพียงใด	5.6	7.4	77.8	3.7	5.5
26. ท่านคิดว่าท่านมีคุณภาพชีวิต (ชีวิตความเป็นอยู่) อยู่ในระดับใด	5.6	13.0	48.0	16.7	16.7

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University

ภาคผนวก ข

**แบบสอบถามอัตมโนทัศน์และคุณภาพชีวิต
ของผู้ป่วยโรคเรื้อน**

เลขที่   1-3

แบบสอบถามอัตมโนทัศน์และคุณภาพชีวิต ของผู้ป่วยโรคเรื้อน

คำชี้แจง แบบสัมภาษณ์ต้องการทราบข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง และความรู้สึก ความคิดเห็นของท่านมากที่สุด ซึ่งแต่ละท่านอาจมีความรู้สึกที่แตกต่างกันได้ จึงไม่มีคำตอบที่ถูกหรือผิด คำตอบที่ได้จากท่านนี้จะนำไปใช้ในการปรับปรุงบริการสำหรับผู้ป่วยโรคเรื้อนให้ดียิ่งขึ้น และจะสรุปออกมาเป็นส่วนรวม ขอรับรองว่าจะไม่มีผลกระทบต่อท่านแต่อย่างใด แบบสอบถามมีทั้งหมด 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 แบบบันทึกข้อมูลส่วนบุคคล ส่วนที่ 2 แบบวัดอัตมโนทัศน์ และส่วนที่ 3 แบบวัดคุณภาพชีวิต

ส่วนที่ 1 แบบบันทึกข้อมูลส่วนบุคคล

ให้ผู้สัมภาษณ์ทำเครื่องหมาย ✓ ลงหน้าข้อความที่ผู้ป่วยโรคเรื้อนตอบคำถาม

1. ปัจจุบันท่านพักอาศัยอยู่บ้านเลขที่ ..... ตำบล..... อำเภอ.....
จังหวัด .....
2. เพศ ชาย หญิง 4
3. อายุ ..... ปี   5-6
4. สถานภาพสมรส
 โสด คู่ หย่า หม้าย 7
5. ท่านจบการศึกษาชั้นสูงสุดระดับใด
 ไม่ได้เรียน ประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น
 มัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช ปวส ปริญญาตรีขึ้นไป
 อื่น ๆ 8
6. อาชีพ เกษตรกรรม รับจ้าง รับราชการ ค้าขาย อื่น ๆ 9
7. จำนวนสมาชิกภายในครอบครัว.....คน   10-11
8. ลักษณะครอบครัว ครอบครัวเดี่ยว ครอบครัวขยาย 12

9. ข้อมูลเกี่ยวกับโรคเรื้อน MDT..... เลขที่ น.ช. 3.....

- 9.1 ชนิดของโรคเรื้อน TT BT BB BL LL 13
- 9.2 ระยะเวลาตั้งแต่เริ่มรักษาโรคเรื้อนจนถึงปัจจุบัน .....ปี..... เดือน   14-15
- 9.3 สถานภาพการรักษา กำลังรักษา เฝ้าระวังปีที่..... 16
- 9.4 มีภาวะแทรกซ้อน ไม่มี โรคเห่อ เส้นประสาทอักเสบ 17
- โรคเห่อและเส้นประสาทอักเสบ อื่น
- 9.5 ระดับความพิการ 0 1 2 18

ส่วนที่ 2 แบบวัดทัศนคติของผู้ป่วยโรคเรื้อน

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตอบคำถาม

เกณฑ์การตอบจะถือเกณฑ์ดังนี้

หมายเลข 1 หมายถึง ไม่เป็นจริงเลย คือ ข้อความนั้นไม่ตรงกับความรู้สึกของผู้ป่วยโรคเรื้อน (0%)

หมายเลข 2 หมายถึง เป็นจริงบ้างเล็กน้อย คือ ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของผู้ป่วยโรคเรื้อนบ้างเพียง 1 ใน 4 (25%)

หมายเลข 3 หมายถึง เป็นจริงเพียงครึ่งหนึ่ง คือ ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของผู้ป่วยโรคเรื้อนเพียง 1 ใน 2 (50%)

หมายเลข 4 หมายถึง เป็นจริงส่วนมาก คือ ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของผู้ป่วยโรคเรื้อน 3 ใน 4 (75%)

หมายเลข 5 หมายถึง เป็นจริงมากที่สุด คือ ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของผู้ป่วยโรคเรื้อนมากที่สุด (100%)

ตัวอย่าง	ไม่เป็นจริงเลย (1)	เป็นจริงเล็กน้อย (2)	เป็นจริงครึ่งหนึ่ง (3)	เป็นจริงส่วนมาก (4)	เป็นจริงมากที่สุด (5)
ข้อ 0 ท่านเป็นคนสวย			✓		

ความรู้สึกของผู้ป่วย	ไม่เป็น จริงเลย (1)	เป็นจริง เล็กน้อย (2)	เป็นจริง ครึ่งหนึ่ง (3)	เป็นจริง ส่วนมาก (4)	เป็นจริง มากที่สุด (5)
ด้านร่างกาย [S PH]					
1. ท่านน่าจะมีร่างกายแข็งแรงกว่าที่เป็นอยู่ในขณะนี้					
2. ท่านยังมีร่างกายแข็งแรงแม้ว่าจะเป็นโรคเรื้อนก็ตาม					
3. ท่านรู้สึกว่าคุณงามในรูปร่างและหน้าตาของท่านลดน้อยลงเมื่อตนเองเป็นโรคเรื้อน					
4. แม้ว่าคุณจะมีโรคประจำตัวอยู่บ้าง ท่านก็รู้สึกว่ามีความสุขสบายดี					
5. ท่านรู้สึกคับข้องใจเมื่อทราบว่า เป็นโรคเรื้อน และไม่สามารถมีกิจกรรมทางเพศได้เช่นเดียวกับคนปกติ					
6. ท่านรู้สึกรำคาญตนเอง เมื่อท่านทำงานต่าง ๆ ได้น้อยลง					
7. ท่านสามารถดูแลตนเองได้ ไม่ว่าจะอยู่ในสถานการณ์ใด ๆ					
8. ท่านระมัดระวังเกี่ยวกับสุขภาพของตนเองเป็นอย่างดี					
9. ท่านไม่อ้วนหรือผอมจนเกินไป					

ความรู้สึกของผู้ป่วย	ไม่เป็น จริงเลย (1)	เป็นจริง เล็กน้อย (2)	เป็นจริง ครึ่งหนึ่ง (3)	เป็นจริง ส่วนมาก (4)	เป็นจริง มากที่สุด (5)
ด้านจิตใจ [S PS]					
1. ท่านชอบทำงานมากกว่าอยู่ว่าง ๆ					
2. ท่านมีความภูมิใจในการดำรงชีวิต ที่ผ่านมาเป็นอย่างยิ่ง					
3. ท่านเป็นคนที่มีความสุข เมื่อเปรียบ เทียบกับผู้ป่วยโรคเรื้อนคนอื่น					
4. ท่านรู้สึกว่าตนเองเป็นคนไร้ค่า					
5. ท่านสามารถให้อภัยได้ หากมีผู้ ผู้กล่าวถึงท่านในแง่ร้าย					
6. เมื่อทราบว่ามีการกระทำบางอย่าง ของท่านเป็นการทำร้ายจิตใจผู้อื่น ท่านรู้สึกเสียใจเป็นอย่างยิ่ง					
7. ท่านรู้สึกสะเทือนใจ น้อยใจง่าย					
8. ท่านคิดว่าตนเองเป็นคนกล้า แสดงออก					
9. ท่านเป็นผู้ที่ยอมรับความจริงเสมอ					
10. ท่านยินดีที่เห็นผู้อื่นประสบความสำเร็จ สำเร็จแม้ว่าตนเองจะทำได้เช่นนั้น					
11. ท่านเป็นผู้ที่มีประโยชน์ต่อครอบครัว หรือสังคม					
12. ท่านพอใจในการปฏิบัติศาสนกิจ ตาม ความศรัทธาของท่านแล้ว					
13. ท่านรู้สึกว่า การตัดสินใจของท่าน ไม่แน่นอนเหมือนเมื่อก่อน					

ความรู้สึกของผู้ป่วย	ไม่เป็นจริงเลย (1)	เป็นจริงเล็กน้อย (2)	เป็นจริงครึ่งหนึ่ง (3)	เป็นจริงส่วนมาก (4)	เป็นจริงมากที่สุด (5)
14. ท่านพอใจกับความเป็นอยู่ในขณะนี้					
15. ท่านรู้สึกกังวลใจเมื่อทราบว่าท่านเป็นโรคเรื้อน					
16. ท่านรู้สึกว่า การอยู่อย่างโดดเดี่ยว เป็นชีวิตที่น่าอยู่					
17. ท่านพอใจในความสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัวของท่าน					
ด้านสังคม [SSO]					
1. ท่านให้ความช่วยเหลือแก่ผู้อื่นเสมอ					
2. ท่านรู้สึกว่า บุตรหลาน หรือผู้ใกล้ชิด ปลดปล่อยให้ท่านอยู่ตามลำพัง					
3. การตัดสินใจปัญหาของท่านมักไม่เป็นที่ยอมรับของกลุ่ม หรือครอบครัว					
4. สมาชิกในครอบครัวยกย่อง และให้ความเคารพท่านอย่างสม่ำเสมอ					
5. ท่านเป็นคนซื่อสัตย์กับทุก ๆ คน					
6. สมาชิกในครอบครัวปรึกษาหารือปัญหาต่าง ๆ กับท่านเสมอ					
7. เมื่ออยู่ในสังคมท่านควบคุมมารยาทของท่านตลอดเวลา					
8. ท่านจริงใจต่อเพื่อน และ ไม่หวังผลตอบแทนจากเพื่อนทุกคน					
9. ท่านไปเยี่ยมผู้มีพระคุณต่อท่านเสมอ					

ความรู้สึกของผู้ป่วย	ไม่เป็น จริงเลย (1)	เป็นจริง เล็กน้อย (2)	เป็นจริง ครึ่งหนึ่ง (3)	เป็นจริง ส่วนมาก (4)	เป็นจริง มากที่สุด (5)
10. ท่านรู้สึกลำบากใจที่จะพูดกับคน แปลกหน้า					
11. ท่านคิดว่าตนเองเป็นภาระต่อ ครอบครัว หรือสังคม					
12. ทุกคนที่ท่านรู้จักล้วนแต่มีความดี					
13. ทุกครั้งที่มึปัญหาท่านตัดสินใจ ด้วยการนึกถึงความเสียสละ และประโยชน์ของส่วนรวม					

ส่วนที่ 3 แบบวัดคุณภาพชีวิต

ข้อคำถามต่อไปนี้จะถามถึงประสบการณ์อย่างใดอย่างหนึ่งของท่าน ในช่วง 2 สัปดาห์ที่ผ่านมา ให้ท่านสำรวจตัวท่านเอง และประเมินเหตุการณ์หรือความรู้สึกของท่าน แล้วทำเครื่องหมายในช่องคำตอบที่เหมาะสม และเป็นจริงกับตัวท่านมากที่สุด

ในช่วง 2 สัปดาห์ที่ผ่านมา	ไม่เลย	เล็กน้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	หมวด
1. ท่านพอใจกับสุขภาพของท่านในตอนนี้อย่างไร						G4 ☐
2. การเจ็บปวดตามร่างกาย เช่น ปวดหัว ปวดท้อง ปวดตามตัว ทำให้ท่านไม่สามารถทำในสิ่งที่ต้องการมากนักเพียงใด						F1.4 ☐
3. ท่านมีกำลังเพียงพอที่จะทำสิ่งต่างๆ ในแต่ละวันไหม (ทั้งเรื่องงาน หรือการดำเนินชีวิตประจำวัน)						F2.1 ☐
4. ท่านพอใจกับการนอนหลับของท่านมากน้อยเพียงใด						F3.3 ☐
5. ท่านรู้สึกพึงพอใจในชีวิต(เช่น มีความสุข, ความสงบ, มีความหวัง)มากนักเพียงใด						F4.1 ☐
6. ท่านมีสมาธิในการทำงานต่างๆ ดีเพียงใด						F5.3 ☐
7. ท่านรู้สึกพอใจในตนเองมากน้อยแค่ไหน						F6.3 ☐
8. ท่านยอมรับรูปร่างหน้าตาของตัวเองได้ไหม						F7.1 ☐
9. ท่านมีความรู้สึกไม่ดี เช่น รู้สึกหงา เศร้า หดหู่ สิ้นหวัง วิตกกังวล บ่อยแค่ไหน						F8.1 ☐

ในช่วง 2 สัปดาห์ที่ผ่านมา	ไม่เคย	เล็กน้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	หมวด
10. ท่านรู้สึกพอใจมากน้อยแค่ไหนที่สามารถทำอะไร ๆ ผ่านไปได้ในแต่ละวัน						F10.3 ☐
11. ท่านจำเป็นต้องไปรับการรักษาพยาบาลมากน้อยเพียงใด เพื่อที่จะทำงานหรือมีชีวิตอยู่ไปได้ในแต่ละวัน						F11.3 ☐
12. ท่านพอใจกับความสามารถในการทำงานได้อย่างที่เคยทำมาากน้อยเพียงใด						F12.4 ☐
13. ท่านพอใจต่อการผูกมิตรหรือเข้ากับคนอื่น อย่างที่ผ่านมาแค่ไหน						F13.3 ☐
14. ท่านพอใจกับการช่วยเหลือที่เคยได้รับจากเพื่อน ๆ แค่นั้น						F14.4 ☐
15. ท่านรู้สึกว่าชีวิตมีความมั่นคง ปลอดภัยดีไหมในแต่ละวัน						F16.1 ☐
16. ท่านพอใจกับสภาพบ้านเรือนที่อยู่ตอนนี้มากน้อยเพียงใด						F17.3 ☐
17. ท่านมีเงินพอใช้จ่ายตามความจำเป็นมากน้อยเพียงใด						F18.1 ☐
18. ท่านพอใจที่สามารถไปใช้บริการสาธารณสุขได้ตามความจำเป็น เพียงใด						F19.3 ☐
19. ท่านได้รู้เรื่องราวข่าวสารที่จำเป็นในชีวิตแต่ละวันมากน้อยเพียงใด						F20.1 ☐
20. ท่านมีโอกาสได้พักผ่อนคลายเครียดมากน้อยเพียงใด						F21.1 ☐
21. สภาพแวดล้อมดีต่อสุขภาพของท่านมากน้อยเพียงใด						F22.1 ☐

ในช่วง 2 สัปดาห์ที่ผ่านมา	ไม่เลย	เล็กน้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	หมวด
22. ท่านพอใจกับการเดินทางไปไหนมาไหนของท่าน (หมายถึง การคมนาคม) มากน้อยเพียงใด						F23.3 ☐
23. ท่านรู้สึกว่าชีวิตท่านมีความหมายมากน้อยแค่ไหน						F24.2 ☐
24. ท่านสามารถไปไหนมาไหนด้วยตนเองได้ดีเพียงใด						F9.1 ☐
25. ท่านพอใจในชีวิตทางเพศของท่านแค่ไหน? (ชีวิตทางเพศ หมายถึง เมื่อเกิดความรู้สึกทางเพศขึ้นแล้ว ท่านมีวิธีจัดการทำให้ผ่อนคลายลงได้ รวมไปถึง การช่วยตัวเอง หรือการมีเพศสัมพันธ์)						F15.3 ☐

ในช่วง 2 สัปดาห์ที่ผ่านมา	แยะมาก	เล็กน้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	หมวด
26. ท่านคิดว่าท่านมีคุณภาพชีวิต (ชีวิตความเป็นอยู่) อยู่ในระดับใด						G1 ☐

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University

ภาคผนวก ค

แนวคำถามในการสัมภาษณ์เชิงลึก

แนวคำถามในการสัมภาษณ์เชิงลึกเกี่ยวกับอัตมโนทัศน์
สำหรับผู้ป่วยโรคเรื้อน

ด้านร่างกาย

1. โรคเรื้อนในความรู้สึกของท่านมีลักษณะอาการอย่างไร ก่อนที่จะมีการรักษาที่ศูนย์โรคเรื้อน
2. ท่านคิดว่าโรคเรื้อนเกิดจากหรือมีสาเหตุมาจากอะไร
3. ก่อนที่จะมารักษาที่ศูนย์ฯ ท่านได้รับการตรวจรักษาที่ใดมาก่อน และแจ้งข่าวท่านว่าเป็นโรคอะไร
4. อะไรเป็นสาเหตุให้ท่านตัดสินใจมารับบริการที่ศูนย์โรคเรื้อน
5. เมื่อทราบว่าเป็นโรคเรื้อน ท่านคิดว่าร่างกายของท่านจะเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมหรือไม่
6. ปัจจุบันนี้ ท่านคิดว่าร่างกายของท่านเป็นอย่างไร สามารถทำงานเป็นปกติหรือไม่ เพราะอะไร

ด้านจิตใจ

7. เมื่อทราบว่าเป็นโรคเรื้อน ท่านมีความ กลัว วิดก กังวลเกี่ยวกับอะไร
8. เมื่อท่านทราบว่าเป็นโรคเรื้อน ท่านดำเนินชีวิตประจำวันเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร
9. ท่านคิดว่าพอใจกับความสัมพันธ์กับสมาชิกภายในครอบครัวหรือไม่ เพราะอะไร

ด้านสังคม

10. การพบคนแปลกหน้า หรือเพื่อนบ้านท่านรู้สึกเป็นอย่างไร
11. ท่านคิดว่าท่านมีความรู้สึกที่ตนเองถูกทอดทิ้งหรือถูกรังเกียจจากเพื่อนบ้านหรือไม่ เพราะอะไร

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University

ภาคผนวก ง

ผลการสัมภาษณ์เชิงลึก

ภาคผนวก ง ส่วนที่ 4 ผลการสัมภาษณ์เชิงลึก เกี่ยวกับ อัตมโนทัศน์ ของผู้ป่วยโรคเรื้อน

การสัมภาษณ์เชิงลึก จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 54 ราย จากกลุ่มตัวอย่างที่ตอบได้คะแนน อัตมโนทัศน์สูงสุด 5 ราย และได้คะแนนต่ำสุด 5 ราย จากผู้ป่วยที่มารับบริการที่ศูนย์โรคเรื้อนเขต 5 รวม 10 ราย เป็นเพศชาย 6 ราย เพศหญิง 4 ราย อยู่ในกลุ่มการรักษา MDT – MB 7 ราย ใน 10 ราย มีภาวะโรคห่อ 6 ราย ใน 10 ราย มีความพิการระดับ 0 จำนวน 3 ราย ระดับ 1 จำนวน 3 ราย ระดับ 2 จำนวน 4 ราย ผลการสัมภาษณ์เป็นกรณีตัวอย่างตามลำดับ ดังนี้

4.1 กลุ่มผู้ป่วยโรคเรื้อนที่มีคะแนนอัตมโนทัศน์ต่ำที่สุด

กรณี นางสาวพิศมัย อายุ 25 อาชีพรับจ้าง เป็นโรคเรื้อนชนิด LL รับยา MDT – MB ครบ 2 ปี อยู่ในระยะเฝ้าระวังมีอาการของโรคห่อชนิด ENL (erythema nodosum leprosum) และรักษาด้วย Prednisolone และ Lamprone มาแล้วประมาณ 1 ปี มีความเปลี่ยนแปลงทางร่างกายทั้ง จากอาการของโรคและผลข้างเคียงจากการรักษา

ครั้งแรกที่หมอบอกว่าเป็นโรคเรื้อน ตกใจมาก สับสน เสียใจ และร้องไห้ ว่าทำไมต้องมาเกิดกับหนู หมอบอกว่าไม่ต้องเสียใจ รักษา 2 ปี ก็หายซึ่งขณะนั้นตัวเอง สับสนมาก ในใจนึกแต่ว่าต้องพิการ น่าเกลียด เหมือนกับคนที่ เป็นโรคเรื้อนในหมู่บ้าน เมื่อกลับมาบ้าน ไม่กล้าบอกให้ใครรู้เรื่องว่าเป็นโรคเรื้อน นอกจากแม่คนเดียว หนูกลัวว่าญาติ และเพื่อนบ้านจะรังเกียจ จะพยายามไม่พบปะใครหากไม่จำเป็น คิดว่าตนเองอาจจะนำโรคไปติดคนอื่น และคิดในใจว่าคนอื่น ๆ จะรังเกียจไม่ อยากสบตากับใครๆ กลัวว่าเขาจะถามว่าเป็นตุ่มอะไรที่หน้า เวลานอนจะคิดมาก โดยคิดว่าตัวเองไปติดโรคเรื้อนมาจากไหน ติดได้อย่างไร แม่ก็บอกว่าไม่ต้อง คิดมากอาจจะ เป็นเพราะเวรกรรมจึงทำให้เกิดโรคนี้นี้ แรกๆจะนอนไม่หลับ

ครั้งแรกมีอาการคือเป็นตุ่มไม่มากคิดว่าเป็นโรคผิวหนังธรรมดา ก็ไม่ได้ไปหาหมอ แต่ซื้อยามาทา เพราะคิดว่าอาจจะแพ้ละอองฝ้ายที่บ้าน เป็นเช่นนี้มาประมาณ 2 ปี ต่อมาตุ่มบวมไปหาหมอที่คลินิก 2-3 แห่ง แต่ไม่หาย ญาติแนะนำ ให้มาที่ศูนย์ฯ

หลังจากที่เป็นโรคเรื้อนแล้วและกินยาได้ประมาณ 6 - 7 เดือน มีอาการของโรคห่อ มีตุ่ม เป็นแผลแตก หนูกิ้วมาก และกลัวคนจะรังเกียจ และพบว่าตัวเองมีสีผิวดำมาก เนื่องจากการกินยา ไม่กล้าออกไปข้างนอกเลย และไม่กล้าจะไปรับจ้างทำงานที่กรุงเทพฯ เนื่องจากผิวสีดำน่าเกลียด และหนูเคยมีแฟนอยู่กรุงเทพฯ ตั้งแต่เป็นโรคเรื้อนหนูก็ไม่ต้องการที่จะติดต่อกับแฟนอีกเลยจนปัจจุบัน สำหรับเพื่อนๆ ปัจจุบันนี้เนื่องจากเวลาผ่านไปนานแล้วก็กล้าที่ออกมาสังสรรค์ พุดคุยกับเพื่อนๆ บ้าง แต่ไม่บอกว่าเป็นโรคอะไร บอกเพียงว่าเป็นโรคผิวหนังกำลังรักษาอยู่ เวลากินดื่มดื่กับเพื่อนๆ จะขอเพื่อนๆ แยกจานไว้ให้สำหรับตนเองโดยบอกเพื่อนๆ ว่า ขอแยกเนื่องจากหนูไม่อยากกินปลาร้า เพราะจะทำให้โรคกำเริบขึ้น เพื่อนๆ ก็เข้าใจ แต่ในใจนั้นก็กลัวเพื่อนจะรังเกียจตัวเอง และกลัวเพื่อนๆ ไม่พุดคุยด้วย แต่กับคนที่มาจากหมู่บ้านอื่นๆ จะพยายามหลบกลัวเขาสงสัยว่าหนูเป็นโรคอะไร

(พิศมัย : 4 กรกฎาคม 2543)

กรณี นายทอง อายุ 52 ปี อาชีพเกษตรกรกรรม เป็นโรคเรื้อนชนิด BL รักษาด้วยยา MDT - MB ประมาณ 8 เดือน ปัจจุบันมีโรคห่อ ชนิด RR (reversal reaction) และมีความพิการที่มือทั้งสองข้าง ระดับ 2 ก่อนจะมารักษา

ตอนแรกที่เป็นมีอาการเป็นผื่นสีขาว และมีอาการชาที่แขน และหลัง เป็นประมาณ 3 ปี ไม่เคยไปหาหมอ เพราะคิดว่าไม่อันตราย จนกระทั่งมีผื่นบวมแดงขึ้นที่ต้นเดิม มีอาการปวดเจ็บบริเวณร่างกาย และบริเวณแขนและขา จะปวดมาก ผมไปขอฉีดยากับหมอที่คลินิกในอำเภอ อาการทุเลาลง หลังจากนั้นก็เป็นอีก เป็นๆ หายๆ จนต้องไปตรวจที่โรงพยาบาลมหาราช หมอบอกว่าสงสัยเป็นโรคเรื้อน ให้มารับการตรวจที่ศูนย์โรคเรื้อน แต่ก็ไม่ได้มา เพราะไม่คิดว่าจะเป็นโรคเรื้อน ผมมีอาการมากขึ้นหลังจากนั้นอีกสองเดือน จึงไปตรวจรักษาที่ศูนย์โรคเรื้อน หมอบอกว่าผมเป็นโรคเรื้อนมาซ้ำไป นิ้วมือ คือนิ้วก้อยเสียแล้ว [claw hand] ซึ่งผมคิดว่าการที่นิ้วงอ เพราะเคยตกต้นไม้เส้นมันเลยยึดติด หมอบอกว่าไม่ใช่ เกิดจากโรคเรื้อน รู้จักโรคเรื้อนโดยเคยเห็น สมัยก่อนในหมู่บ้านเรียกว่าโรคขี้ทูต มือเท้ากุดด้วน มีแผลน้ำเหลืองน่าเกลียด และคิดว่า เกิดจากการร่วมเพศกับผู้หญิงโสเภณี และติดเชื้อขี้ทูตมา

ปัจจุบันนี้ทำงานหนักไม่ค่อยได้ ร่างกายไม่แข็งแรงเหมือนแต่ก่อน มีผิวคล้ำลงเล็กน้อยแต่คิดว่าไม่มีปัญหาอะไร แต่เวลาหอบหุดยามเม็ดสีขาว [prednisolone] จะรู้สึกอ่อนเพลียมีไข้ และฝันจะขึ้นมาอีก ไม่อยากให้หอบหุดยามเม็ดสีขาวเลย ตั้งแต่เป็นโรคเรื้อนรู้สึกตัวเองไม่มีแรงจะทำงาน ไม่อยากทำอะไรเลย (ทอง : 4 กรกฎาคม 2543)

กรณีของ นายไชยา อายุ 34 ปี ซึ่งเป็นผู้ป่วยโรคเรื้อนชนิด LL รักษาด้วยยา MDT – MB 18 เดือน ไม่มีความพิการปัจจุบันมีภาวะโรคเห่อชนิด RR

ครั้งแรกที่หอบบอกว่า เป็นโรคเรื้อน ผมนตกใจมาก และเสียใจ กลัวเมียจะรู้ และรังเกียจ สงสารลูกมากกลัวจะติดต่อไปยังลูก เพราะยังเล็กอยู่ ครั้งแรกหอบบอกว่า เป็นโรคเรื้อน โดยไปรับการตรวจที่คลินิกโรคผิวหนังแห่งหนึ่งในตัวเมือง ผมไม่เชื่อว่าเป็นโรคเรื้อน เพราะกรรมพันธุ์ผมไม่เคยมีใครเป็นโรคเรื้อน คิดว่าหอบคงวินิจฉัยผิด จากนั้นจึงไปตรวจที่โรงพยาบาลมหाराชหอบไม่บอกอะไร บอกว่าเป็นโรคผิวหนังให้มาตรวจที่ศูนย์โรคเรื้อน ผมเลยมาตรวจดูเพื่อความแน่ใจ หอบที่ศูนย์ บอกว่าเป็นโรคเรื้อน ผมจึงแน่ใจว่าใช่แน่นอน ในระยะที่รู้ว่าเป็นโรคเรื้อนกลัวมาก กลัวจะพิการเหมือนคนอื่นที่เคยรู้มา ไม่กล้าบอกให้เมียรู้ ผมจะหลีกเลี่ยงการมีเพศสัมพันธ์กับเมียตลอดเวลา เพราะกลัวว่าจะติดเมีย ไม่กล้าที่จะออกไปไหนนอกบ้าน ในใจคิดอยู่เสมอว่า เป็นโรคเรื้อนกลัวเขารู้ บางครั้งเสียใจ น้อยใจว่าตนเองเกิดมาทำไม ไม่อยากอยู่ในโลก แต่สงสารลูก ห่วงลูกมาก (ไชยา : 7 กรกฎาคม 2543)

กรณีของ นายแปลก อายุ 57 ปี อาชีพรับราชการ เป็นผู้ป่วยโรคเรื้อนชนิด BL อยู่ในระยะเฝ้าระวังหลังหยุดยา MDT – MB

ครั้งแรกที่หอบบอกว่า เป็นโรคเรื้อนนั่นไม่แน่ใจ และไปรับการตรวจอีกหลายแห่ง ทั้งในเมืองนครราชสีมา และโรงพยาบาลในกรุงเทพฯ รวมได้ 4 – 5 แห่ง พอแน่ใจ เสียใจมาก ความคิดสับสนไม่อยากจะไปทำงาน รังเกียจตัวเอง เสียความรู้สึกว่าทำไมต้องเป็นตัวเอง วิตกกังวลมากขณะนั้น ผมไม่กล้าที่จะรักษาในจังหวัดที่ตนอาศัยอยู่ กลัวคนรู้จักจะทราบว่าเป็นโรคเรื้อน ต้องเดิน

ทางไปรักษาที่โรงพยาบาลพระมงกุฎ ที่กรุงเทพฯ ทุกเดือน จนเป็นเวลา ครบ 2 ปี ผมเคยเป็นโรคเห่อ ร่างกายทรุดโทรมมาก ปวดเมื่อยไปหมดทั่วร่างกาย ปวดเจ็บบริเวณ แขน และขา เป็นหนักมาก และเป็นโรคตับด้วย ภรรยาไปหาหมอที่โรงพยาบาลค่ายสุรนารี [โรงพยาบาลทหาร] ซึ่งขณะนั้นภรรยาไม่รู้ว่าผมเป็นโรคเรื้อน เพราะไม่กล้าบอกเนื่องจากภรรยาก็รับราชการเช่นกัน คิดเองว่ากลัวเขารังเกียจ และอาจจะต้องออกจากงาน จนกระทั่งหมอที่โรงพยาบาลค่ายฯ เรียกภรรยาไปพบ ขณะผมที่นอนรักษาตัวอยู่และหมอบอกภรรยาว่า ผมเป็นโรคเรื้อน ภรรยาจึงรู้เรื่องตั้งแต่นั้นมา และภรรยาได้แอบมาหาหมอที่ศูนย์เพื่อถามการติดต่อของโรคเรื้อน จะติดต่อหรือไม่ ระหว่างเวลาดังกล่าวผมทรมานจิตใจมาก พยายามปกปิดทุกคนมาตลอด แต่ภรรยาที่ไม่มีปัญหาอะไรหลังจากรู้เรื่องว่าผมเป็นโรคเรื้อน แต่ยังไม่ได้ออกให้ลูกรู้เรื่อง และปัจจุบันมีความรู้สึกกลัวๆ ว่าไม่อยากจะทำงานอะไร อยากอยู่เฉยๆ ปล่อยกับชีวิตได้

(แปลก : 7 กรกฎาคม 2543)

กรณีของ นางสาวศรีม อายุ 59 ปี เป็นโรคเรื้อนชนิด BT เคยรักษา MDT – MB ครบ 2 ปี ปัจจุบันอยู่ในระยะเฝ้าระวัง เป็นโรคเรื้อนมาแล้ว 3 ปี ขณะนี้มีภาวะของโรคเห่อชนิด RR อาชีพเกษตรกร และเป็นแม่บ้าน

ตั้งแต่รู้ว่าตนเองเป็นโรคเรื้อน ปากก็ไม่อยากบอกให้ใครรู้เรื่องในตอนแรกๆ แต่เดี๋ยวนี้ก็ไม่ปิดบัง หากมีคนถามก็จะบอกว่าเป็นโรคเรื้อน และหายแล้ว ร่างกายก็ไม่พิการอะไร แต่จะไม่ไปยุ่งกับเพื่อนบ้านบ่อยเหมือนแต่ก่อนกลัวเขาจะรังเกียจ และปัจจุบันก็จะไม่ไปวัด และทำบุญที่วัดเลย กลัวเขารังเกียจ แต่ก็ไม่มีใครแสดงความรังเกียจให้เห็นคิดไปเอง ลูกๆ ก็ไม่รังเกียจ จะดูแลเอาใจใส่เป็นอย่างดี ไม่มีปัญหาอะไร แต่วิตกกังวลเมื่อเป็นโรคเห่อขึ้นมาอีก กลัวความพิการ แต่หมอบอกว่าจะไม่มีปัญหาอะไร ขณะนี้ทำใจได้ มีปัญหาเรื่องนอนไม่หลับบ่อยๆ ก็ไม่ได้คิดอะไรแต่นอนไม่หลับเอง คิดว่าตัวเองเป็นคนโชคดี ที่มารักษาทันโดยมือเท้า ไม่พิการ ขณะนี้ไม่ได้ออกไปทำงานนอกบ้าน ลูกๆ บอกว่า แม่เป็นโรคนี้ต้องพักผ่อนมากๆ และเวลาทำงานมากๆ หรือเวลาอ่อนเพลีย โรคเห่อมักจะเกิดขึ้นเสมอ เวลาเป็นโรคเห่อก็ไม่อยากจะทำ

ออกไปไหน ไม่อยากเจอใครเพราะเคยบอกใครๆว่าหายจากโรคเรื้อนแล้ว
(เสริม : 9 กรกฎาคม 2543)

4.2 กลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนอัตมโนทัศน์สูงสุด

กรณี นางวิไลฯ อายุ 37 ปี อาชีพเกษตรกรกรรม เป็นโรคเรื้อนชนิด BT รับประทาน MDT – MB ครบแล้ว และอยู่ในระยะเฝ้าระวัง ไม่พบโรคเหื่อ

ครั้งแรกมีอาการขึ้นบริเวณหน้าอก ลักษณะเป็นวงๆ ฉับไปซั้อย่างแก๊กลากมา
ทา และไม่หาย ต่อมาประมาณอีก 1 ปี วงเดิมขยายมากขึ้น และมีสีแดงมาก
ขึ้น จึงมาหาหมอที่คลินิกโรคผิวหนัง (ศูนย์โรคเรื้อน) หมอตรวจร่างกาย
และเจาะเลือด บอกว่าเป็นโรคเรื้อน ฉับกลัวมาก ตกใจ กลัวความพิการ จะ
ทำงานไม่ได้ หมอบอกว่า ต้องกินยา 2 ปี จึงจะหาย กลับมาบ้านเสียใจมาก
รู้สึกหมดหวัง สิ้นหวัง ท้อแท้ แรกๆ ไม่อยากบอกให้แฟนรู้ [สามี] กลัวเขาไม่
เข้าใจ ก่อนหน้านี้เคยเห็นคนเป็นโรคเรื้อน หูหนา ตาเลื้อน น่าเกลียด กลัวเป็น
อย่างเขา กลัวมาก และตอนนั้นไม่รู้ว่าเกิดจากอะไรสงสัยเพราะหน่อแนว
[บรรพบุรุษ] ไม่เคยเป็น (วิไล : 13 กรกฎาคม 2543)

กรณี นายสมพงษ์ อายุ 52 ปี อาชีพเกษตรกรกรรม เป็นโรคเรื้อนชนิด BT อยู่ในระยะเฝ้า
ระวัง เคยรับประทาน MDT – MB

ครั้งแรกที่เป็นคือมีผื่นสีขาวขึ้นที่แขนบริเวณข้อศอก ไปหาซั้อย่างมาทาโดยคิด
ว่าเป็นโรคผิวหนังธรรมดาแต่ก็ไม่หาย และก็ไม่เคยไปหาหมอเลยเป็น
ประมาณ 1 ปี ผมสังเกตเห็นว่าวง[ผื่น] ที่เป็นอยู่มันใหญ่ขึ้น แฟนจึงพาผมมาหา
หมอที่คลินิกโรคผิวหนังเพราะคิดว่าเป็นโรคผิวหนังธรรมดา หมอตัดเนื้อ
[Biopsy] และนัดมาฟังผลอีก 1 เดือน ผมก็มาตามนัด และหมอบอกว่าเป็น
โรคเรื้อน ตกใจมาก เคยเห็นแต่ข้างบ้านเขาเป็นไม่คิดว่าตนเองจะเป็น ตอน
แรกคิดว่าเกิดจากการกินของร่วมกันกับคนเป็นโรคเรื้อนเลยคิดมา เดียวนี้
หายแล้ว หมอนัดมาตรวจร่างกายปีละครั้ง รู้สึกสบายใจมากกว่าเก่า
สามารถทำงานได้ตามปกติ แต่ไม่กล้ากินของแสดงเช่น อาหารทะเล หรือ

ของดาว กลัวจะติดกับโรค (สมพงษ์ : 14 กรกฎาคม 2543)

กรณีของ นายแดงฯ อายุ 42 ปี อาชีพ รับจ้าง เป็นโรคเรื้อนชนิด TT ปัจจุบันรับยา MDT – PB เดือนที่ 5

ครั้งแรกที่หมอบอกว่าเป็นโรคเรื้อน ตกใจ ไม่เชื่อ แต่หมอบอกว่ากินยา 6 เดือนก็หาย เป็นน้อย กลับบ้านก็คิดมากแต่เชื่อหมอ พ่อเคยเป็นโรคเรื้อน และหายแล้ว ไม่ค่อยกลัวมาก บอกให้เมียที่บ้านรู้ เพราะคิดว่าคงไม่เกียจ แต่ยังไม่กล้าบอกให้เพื่อนรู้ กลัวเขาไม่เข้าใจเลยไม่บอกให้ใครรู้ (แดง : 17 กรกฎาคม 2543)

กรณี นายโปรงฯ อายุ 51 ปี อาชีพเกษตรกรกรรม หยุคยา MDT – PB แล้ว ปัจจุบันมีแผลที่ฝ่าเท้า และอยู่ในระยะเฝ้าระวัง

ตั้งแต่รู้ว่าเป็นโรคเรื้อน ผมก็ไม่ไปสังสรรค์กับเพื่อนๆ อีกเลย เวลาว่างงานวัดปกติผมจะไปช่วยเขาจัดงานที่วัด แต่เดี๋ยวนี้ไม่ยอมไปเพราะเพื่อนบ้านหลายคนรู้ว่าผมเคยเป็นโรคเรื้อน กลัวเขารังเกียจ แต่กับครอบครัวผมก็ปกติดี (โปรง : 19 กรกฎาคม 2543)

กรณี นายสี อายุ 49 ปี อาชีพ รับจ้าง หยุคยา MDT – PB อยู่ในระยะเฝ้าระวัง

ตอนแรกรู้ว่าเป็นโรคเรื้อนก็ทำใจอยู่นาน ไม่เคยบอกเพื่อนบ้านเลย กลัวเขารังเกียจ แต่ยังมีกิจกรรมทำร่วมกันบางทีก็ไปช่วยงานบุญเขาบ้างก็ไม่มีปัญหาอะไร เดี่ยวนี้ไม่คิดกลัวอีกแล้ว (สี : 20 กรกฎาคม 2543)

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นายโกเมศ อุนรัตน์
วัน เดือน ปี เกิด	27 เมษายน 2503
ประวัติการศึกษา	สำเร็จการมัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนปทุมคงคา ปีการศึกษา 2521 สำเร็จการศึกษาหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิทยาศาสตร์การแพทย์จาก กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ ปีการศึกษา 2523 สำเร็จการศึกษานิติศาสตรบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง ปีการศึกษา 2527 สำเร็จการศึกษาวิทยาศาสตรบัณฑิตจากสถาบันราชภัฏ นครราชสีมา ปีการศึกษา 2534 Master Level Course in a Science of Leprology NIRL , TOKYO , 1995
ประวัติการทำงาน	พ.ศ. 2523 ตำแหน่งเจ้าพนักงานวิทยาศาสตร์การแพทย์ โรงพยาบาลพระประแดง พ.ศ. 2535 นักวิชาการควบคุมโรค สำนักงานควบคุมโรคติดต่อเขต 5 จังหวัดนครราชสีมา